

**Konventionen om
barnets rättigheter:
resultat som uppnåtts
under 30 år**

s. 4

**Barnen och kvinnorna
i al-Hol visar vad
Finland går för**

s. 6

**Timo Parvela viftade
förgäves med en bok
i Sierra Leone**

s. 15

s. 8

**Rohingya-pojken
Manjur Alis teckningar
om mordet på hans folk
fick mig att stanna upp**

unicef
för varje barn

3/2019

Den 30-åriga barnkonventionen sätts på prov

För trettio år sedan i november revs Berlinmuren. Samma november antogs också FN:s konvention om barnets rättigheter som senare blev världens mest ratificerade människorättsavtal.

Det är aldrig lätt att skapa ett internationellt avtal, man förhandlade om barnkonventionen i tio långa år, men att man till slut fick till stånd ett avtal speglar tidens anda.

Det kalla kriget höll på att gå mot sitt slut och staterna strävade efter att agera i andan av avspänning och förenig. Barnkonventionen stärkte den här gemensamma visionen och också insikten om att man bygger gemensamt hållbara samhällen genom att investera i en trygg barndom.

Avtalet förpliktade staterna att agera kraftfullare för barnet. Resultatet är väl synligt: idag mår barnen i genomsnitt bättre än någonsin tidigare.

I år då vi firar 30-årsjubileet lever vi dock i en helt annan tid än när avtalet föddes. Istället för att enas bygger vi ideologiska murar och ojämlikheten ökar. Fattigdom och utdragna konflikter har tvingat rekordmånga människor på flykt.

Att ta hand om flyende barn och barn som lever i kriser utmanar staterna: uppfyller de sina avtalsenliga förpliktelser eller undviker de sitt ansvar. En inåtvänd blick är dock en kortsynt blick.

Om avtalets förpliktelser glöms bort, glömmar man samtidigt dess stora visdom: endast genom att investera i barnen bygger man hållbara samhällen.

INKA HETEMÄKI

Direktör för Finlands UNICEFs program- och påverkansarbete

Läs en artikel om resultaten som uppnåtts tack vare Barnkonventionen s. 4–5

En artikel om barnen i lägret al-Hol i Syrien s. 6–7

© UNICEF/UN0269552/Fontes AFP.Services

Allt fler förlossningar slutar lyckligt

Aldrig förut har så många mammor och barn överlevt, berättar UNICEFs och Världshälsoorganisationen WHO:s färskaste rapporter

Sedan år 2000 har barndödligheten nästan halverats och mödradödligheten har minskat med mer än en tredjedel.

Största orsaken är den förbättrade bashälsovården som når allt fler familjer.

November är en bra månad att skriva ett testamente

Finlands Advokatförbund firar 100-årsjubileum. Jubileumsåret till ära kan man i många medlemmars kontor i november kostnadsfritt upprätta ett testamente till förmån för en eller flera organisationer.

UNICEF är förstas med. Genom att komma ihåg världens barn skapar du en bättre framtid för alla.

Samarbete med HJK: Play Like a Girl

Målet med UNICEFs och HJKs tre-åriga Play Like A Girl-projekt är att alla barn ska ha möjlighet till en jämlik och tillgänglig hobby som är utvecklande.

”Vi vill att allt det som är möjligt för pojkar även är möjligt för flickor och unga kvinnor, i sportvärlden och när det gäller att förverkliga sina drömmar”, säger **Timo Muurinen**, verksamhetsledare för Helsingin jalkapalloklubi HJK.

”Använd ert förnuft, jorden är viktig!”

Klimatstrejken samlade över 5 000 barn och vuxna utanför riksdagshuset för att kräva snabba åtgärder av Finland för att minska utsläppen. Det ordnades manifestationer även på andra håll i Finland. Vi deltog i manifestationen i Helsingfors.

Rodolfo Lesser kom med sin tre-åriga dotter Lumi till riksdagshuset.

– Det här är viktigare än daghemmet, förklarar Lesser.

Många barn och unga berättade att de kände en djup oro när de tänkte på framtiden.

– Jag är rädd för att våra barn inte får en ordentlig barndom, konstaterade en 12-årig demonstrant.

3 758

ryggsäckar mötte världsledarna inför FN:s generalförsamling i New York i september.

Ryggsäckarna representerade alla de 3 758 barnen som dog i en konflikt ifjol.

UNICEF kräver att det internationella samfundet skyddar barn i konflikter och tryggar deras rättigheter.

PÄRMENS BILD: Rohingya-pojken Manjur Ali, 12 år, ler på den barnvänliga platsens gård i Bangladesh.

© UNICEF/Bangladesh 2019/Kivelä

Hissa flaggan på barnkonventionens dag 20.11! Vid kalenderförnyelsen år 2020 kommer dagen att få en flaggbild i kalendern, även om dagen har firats genom flaggning redan i många år.

FN:s konvention om barnets rättigheter har medfört stora framsteg

FN:s konvention om barnets rättigheter är grunden för UNICEFs arbete. Jubileumsåret till ära gjorde vi upp en lista över framsteg som gjorts under de 30 senaste åren i anknytning till barnets rättigheter.

TEXT MINNA SUIHKONEN ILLUSTRATION OSSI HIEKKALA

Tjugonde november firar vi barnkonventionens dag. Visste du att orsaken är FN:s konvention om barnets rättigheter som antogs för jämt 30 år sedan?

Barnkonventionen är världens mest omfattande människorättsavtal. Alla världens länder utom USA har undertecknat avtalet.

Tack vare avtalet har det istället för välgörenhet blivit en plikt för staterna att arbeta för ett

gott liv för barnen. Avtalet är en del av den internationella rätten som står över ländernas nationella lagar.

Utbildning

Antalet barn som står utanför skolan har minskat med över 100 miljoner. År 1989 hade 30 procent

av barnen inte möjlighet att gå i skola, medan det år 2018 bara var 17 procent som inte fick utbildning.

Vatten och sanitet

Nio människor av tio på jorden har redan tillgång till rent dricksvatten. Under de 30 senaste åren har upp till 2,6 miljarder människor fått tillgång till rent dricksvatten.

Allt fler barn kan gå på toaletten. Sedan år 1990 har över två miljarder människor fått tillgång till toalett.

Näring

Antalet undernärda barn har nästan halverats. År 1990 var nästan 40 procent av världens barn undernärda, år 2018 bara 22 procent.

Överlevnad

Barndödligheten har mer än halverats. År 1990 dog över 12 miljoner barn före sin femte födelsedag, år 2018 var antalet 5,2 miljoner.

Barnskydd

Barnäktenskapen har minskat markant. Sedan år 2010 har 25 miljoner flickor undgått barnäktenskap. Före år 2010 var en kvinna av fyra i världen tvungen att gifta sig som minderårig, nu är det en av fem.

HIV

Sedan år 1990 har 1,8 miljoner barn under fem år undkommit HIV-smitta tack vare mammornas mediciner och förhindrandet av mamma-barn-smittor.

Vaccinering

Nio barn av tio får redan de livsviktiga vaccinationerna. Till exempel polio är nästan utrotad i världen. År 2018 registrerades 29 fall av endemisk polio i världen. Ännu år 1988 konstaterades cirka 350 000 smittor.

Lagstiftning

Barnaga har förbjudits i 54 länder. Dessutom har 56 länder förbundet sig till att förnya sin lagstiftning så att agandet förbjuds.

Nästan alla länder har stiftat lagar om läroplikt, och nästan 100 länder garanterar sina barn minst nio år av kostnadsfri grundskola.

Allt fler länder har godkänt barnkonventionens två tilläggsprotokoll: 176 länder har redan godkänt tilläggsprotokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi och 168 länder tilläggsprotokollet om barn i väpnade konflikter.

Bild: Henna-Kaisa Hämmäläinen

Stora framsteg även i Finland

Tack vare barnkonventionen hörs och påverkar barnens röst på ett helt annat sätt än för 30 år sedan. Ett gott exempel på förändringen är den svenska klimataktivist **Greta Thunberg** vars starka deltagande i FN:s generalförsamling i september visade hur viktigt det är att lyssna på barnen.

Avtalet har gynnat barnens deltagande även i Finland på många sätt.

Med tiden har det till exempel fastställts i barnskyddslagen att barnet har rätt att uttrycka sin åsikt i frågor som berör barnet. Även elevråd har blivit obligatoriska både i lågstadier och högstadier.

Principen om att barnets bästa ska prioriteras har förstärkts. Att barnets bästa ska beaktas, har skrivits in i många av våra nationella lagar. Man förstår att barnets bästa är en central princip inom många förvaltningsområden, även om man fortfarande ofta tar för lite hänsyn till det.

År 2005 fick Finland en barnombudsman som märkbart främjat barnets rättigheter i sitt arbete.

Minoritetsbarnens skydd och kulturella rättigheter har stärkts, nuförtiden erbjuder man till exempel undervisning i det egna språket och den egna religionen i skolorna. Även asylsökande barn får gå i skola i Finland.

Artikeln baserar sig på en intervju med Finlands UNICEFs programdirektör Inka Hetemäki.

Kriget mot IS-rörelsen har lämnat efter sig tiotusentals familjer som samlats i läger och förvaringsenheter i Syrien och Irak. Bilden är från lägret al-Hol i januari 2019. Det finns inga uppgifter om att personerna på bilden skulle ha deltagit i IS-rörelsens verksamhet.

© UNICEF/Inf 2019/Deji Souleiman

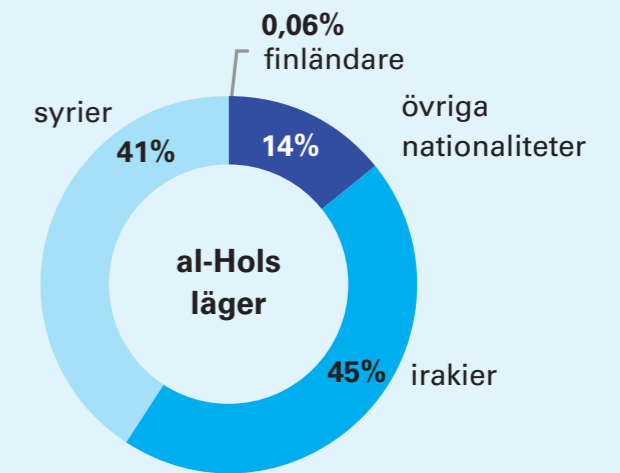
Det finns inga IS-barn, bara barn

De finländska mammornas och barnens öde i lägret al-Hol, i norra delen av Syrien, diskuteras i Finland. UNICEFs programdirektör Inka Hetemäki påminner om att det inte är en åsiktsfråga utan en barnrättsfråga att rädda barnen från lägret.

TEXT EIJA WALLENIOUS

Vad handlar det om?

- I al-Hols läger finns nästan 70 000 människor.
- De har flytt från områden som kontrolleras av IS-organisationen.
- 94 procent är kvinnor och barn.
- Totalt finns det cirka 43 000 barn i lägret.
- 11 finländska mammor och 33 barn befinner sig i lägret.
- Omständigheterna är ytterst svåra. Cirka 200 barn har dött i lägret.

Vi frågade **Inka Hetemäki**, direktör för program- och påverkansarbete, fem kniviga frågor om de finländska mammorna och barnen i al-Hol-lägret.

1. Varför hjälper vi inte barnen att få komma till Finland?

I synnerhet återbördandet av barnens mammor till Finland har orsakat oro.

Att hämta hem barnen utan sina föräldrar är ändå inte möjligt eftersom det är absolut sista alternativet att skilja barn från sina föräldrar och beslutet kräver noggrann, individuell utredning. Utredningen kan göras endast i Finland.

2. Vad säger FN:s konvention om barnets rättigheter?

Enligt Konventionen om barnets rättigheter är Finland förpliktat att hämta de finländska barnen till trygghet från förhållanden som hotar deras liv.

Samma avtal och även den nationella barnskyddslagen förpliktar den finska staten att göra allt för att relationen mellan barn och föräldrar ska bevaras. Förhållandet till den egna föräldern är väsentligt för barnets utveckling, även om förhållandet skulle vara begränsat.

Att ta hand om barnen är inte en åsikts sak. Nu provas det hur väl Finland respekterar konventionen.

3. Har Finland kapacitet att ta hand om barn som vuxit upp under så här svåra förhållanden?

Finland har alla förutsättningar att ta hand om de här barnen. Det är fråga om bara cirka trettio barn.

Vi har ett fungerande barnskydd och mekanismer för att vid behov kunna omhänderta barn. I Finland har vi specialvård för att behandla krigstrauma hos barn. Barnen har även släktingar i Finland som ger dem trygghet.

En större säkerhetsrisk är att lämna barnen kvar och låta dem utvecklas till arga och besvikna vuxna.

UNICEF återintegrerar årligen hundratals barn från svåra förhållanden. En del av dem har till och med deltagit i krig. Barnens återintegrering görs i samhällen där stödsystemen är betydligt svagare än i Finland.

4. Varför borde vi hjälpa mammor som självmant åkt till en krigszon?

I en rättsstat är det domstolarnas uppgift att dela ut straff. Det betyder att ingen bestraffas utan en rättegång, att den som är misstänkt för brott hörs och den eventuella skulden bevisas. Först efter det kan man ge en fällande dom.

UNICEFs ståndpunkt är att om det finns orsak att misstänka mammorna för brott bör de få en rättvis, individuell rättegång. Det är inte möjligt i Syrien.

5. Vad borde Finland göra?

Barnen och deras mammor bör så fort som möjligt hämtas till Finland, för så fungerar en rättsstat.

Mammorna bör ställas inför rätta och barnen bör få hjälp till ett liv i trygghet och en uppväxt som stöder deras mänsklighet. Det har de rätt till enligt FN:s konvention om barnets rättigheter.

Finland har ett mycket gott anseende som förespråkare för de mänskliga rättigheterna och anses till och med vara ett mönsterland när det gäller barnets rättigheter. Nu skulle det vara dags för Finland att infria den positionen.

Rohingya-pojken Manjur Ali har upplevt saker som inte ett enda barn borde behöva uppleva. Han har i alla fall fått det stöd han behöver och har lyckats rita bort sina mardrömmar.

Vapnen har fösvunnit från Manjur Alis ritningar

Barnskyddet är en grundläggande del av nödhjälpsarbetet. Det bevisar en historia om ett rohingya-barn i Cox's Bazar, Bangladesh.

TEXT KIRSI HARU BILDER JARI KIVELÄ

Djur, blommor, fiskare, olika byggnader – **Manjur Ali** visar ivrigt sina teckningar. Sen frågar han om jag vill se mer. Och visst vill jag, även om jag vet vad som väntar.

Pojken gräver fram ännu en bunt med arbeten. Och så har jag framför mig vapen, exploderande bomber, helikoptrar, soldater, lemlästade lik, upprivna magar och hängda människor.

Det är svårt att se på Manjur Alis teckningar eftersom de inte är fantasifoster utan saker som han, 10 år gammal, var tvungen att bevittna.

Barnens tillflyktsort

Termometern visar +42 grader i skuggan och den torra jorden dammar rakt in i lungorna på de smala vägarna i Kutupalongs flyktingläger i Cox's Bazar. Den UNICEF-understödda barnvänliga platsen är som en bastu, men full av barn som spelar, leker och ritar. På gården spelas ett bollspel.

Den barnvänliga platsen är ett genialiskt koncept eftersom leken är det bästa botemedlet när barnets liv är instabilt på grund av en kris.

På den barnvänliga platsen finns det trygga vuxna som leder barnens lekar. Man kan också välja att bara vara där, om man vill.

Platsen ger en känsla av normalitillstånd i krisen, och låter barnen få vara barn, utan att behöva bekymra sig om den omgivande verkligheten.

Personalen kartlägger även vilka barn och familjer som har behov av särskilt psykosocialt stöd och terapi.

Det sägs att lek är barnets arbete. I detta fall är barnens lek UNICEFs arbete.

Det handlar om detta

Rohingyerna är en minoritet som bor i Myanmar och som till största delen är muslimer. De har ändå inte Myanmar's medborgarskap och de är inte med i folkräkningen.

Deras möjlighet att gå i skola, arbeta och röra sig fritt, har begränsats. Rohingyaerna har även upplevt regelrätt förföljelse redan i årtionden. Precis som palestinierna, kurderna och romerna, är de ett folk utan egen stat.

I augusti 2017 påbörjade Myanmar's armé en etnisk rensning av rohingyerna. Enligt FN:s råd för mänskliga rättigheter begicks det ett folk mord i landet. Under en månad flydde en halv miljon rohingyer över till Bangladesh. Vid utgången av året hade det kommit 200 000 fler av dem.

På grund av dessa händelser bor det nu sammanlagt nästan en miljon rohingya-flyktingar i Cox's Bazar, Bangladesh. Det största flyktinglägret, Kutupalong, är för tillfället hem åt över 600 000 människor. Lägret är bara ett par kvadratkilometer till ytan, med andra ord lika stort som Helsingfors centrum.

Arkitekt eller varför inte fotbollsspelare

Vi sitter bredvid varandra, Manjur Ali och jag, på den barnvänliga platsens golv. Nu är han 12 år. Familjen flydde från Myanmar till Bangladesh i augusti 2017, precis som en halv miljon andra rohingyer.

Vi pratar bara om den nuvarande situationen och framtiden, eftersom det inte är skäl att ta upp traumatiska händelser barnen upplevt om de inte själva tar upp dem. Jag vet på förhand att Manjur Alis två systrar dödades före familjen flydde. Alla bröder samt pappa och mamma är dock här i Kutupalong-lägret nu. Manjur Ali är yngst i familjen.

Tecknandet har varit den bästa terapin för Manjur Ali. När man inte kan bearbeta traumatiska händelser med ord går det att behandla dem med hjälp av bilder. Pojken är utomordentligt skicklig på att använda pennan, till exempel husen i hans teckningar är fint ritade i perspektiv.

Just nu drömmer han om att få jobba som husdesigner, men Manjur Ali är också duktig på att spela fotboll och han är president för barnens idrottsklubb.

Leken är det bästa botemedlet när barnets liv är instabilt på grund av en kris.

Barnskyddet – som även de barnvänliga platserna representerar i UNICEFs arbete – är avgörande för barnens framtid. Grundläggande saker, som rent vatten, tillräckligt med näring och hälsovård håller barnen vid liv och fysiskt friska. Men den som har ett trasigt psyke har ändå svårt att gå i skola och lära sig saker, eller överhuvudtaget tänka sig någon framtid.

Rohingya-krisen är en enorm utmaning för FN-organisationerna

Till följd av händelserna i augusti 2017 flydde hundratusentals människor från Myanmar, genom djungeln och delvis med båt, till tryggheten på andra sidan gränsen. Flykten tog flera veckor för många. Människorna anlände till Cox's Bazar i Bangladesh, utsultna och svaga, en del allvarligt skadade.

En kapplöpning mot tiden började för regeringen i Bangladesh och FN-organisationerna, för att man skulle lyckas ge rohingyerna den vård och det skydd de behövde.

Den kuperade djungeln röjdes till en plats att bo på och man byggde skydd av bambu och presenningar. Det redan sedan tidigare fattiga områdets vägnätverk och övriga infrastruktur användes till bristningsgränsen när det hämtades vatten, mat och mediciner åt hundratusentals människor.

Det är ett litet mirakel att man lyckades undvika stora sjukdomsepidemier.

Flyktinglägret Kutupalong är hem för över 600 000 människor. Lägret har rests på ett område där djungeln röjts bort. Kraftiga regn och cykloner, som monsunperioden hämtar med sig, samt eldsvådor, hotar flyktingarnas enkla boningar.

Just nu fungerar all grundläggande service och man har övergått från de tillfälliga lösningarna till mera permanenta. De djupa borrhunnarna pumpar upp vatten med hjälp av solenergi till vattenpunkter på olika håll i lägret. Hälso punkterna och sjukhusen sköter såväl vaccinerings, mödrarådgivning och förlossningar som vanliga sjukdomar och medicinutdelning.

Världslivsmedelsprogrammet WFP tryggar den grundläggande näringsförsörjningen. Det finns skolor och barnvänliga platser på olika håll i lägret, men inte på långt när tillräckligt.

Barnen måste ha framtidsutsikter

Rohingyernas hem är tills vidare i Bangladesh och situationens politiska lösning är inte närmare. Flykten har redan varat i två hela år.

Många barn och unga behöver fortfarande stöd och terapi efter allt de upplevt. Barnskyddet och skolgången är deras livlinor som hindrar dem från att sjunka ner i utsiktlösheten.

Även om det hittills i artikeln talats om rohingya-barnen gäller samma behov av skydd och stöd även de lokala barnen. Därför omfattar UNICEFs arbete både flyktingarna och det lokala samhället. Cox's Bazar är det näst fattigaste området i Bangladesh och utan stöd till hela regionen tar lokalbornas förståelse och empati slut med tiden.

Ett gemensamt språk

Vi pratar med Manjur Ali med hjälp av en lokal UNICEF-kollega. Även utan tolkning är det tydligt att

Barnen leker på en UNICEF-understödd barnvänlig plats i flyktinglägret Kutupalong.

han är en smart och beslutsam pojke.

Jag tar också några pennor och ritar en färggrann papegoja åt Manjur Ali. Det muntrar upp honom avsevärt. Därefter får jag framför mig mera papper och en bok där det finns en bild av stora fåglar som påminner om svanar. Efter det ritar vi leende bredvid varandra, och det behövs inga ord.

Manjur Ali har redan öst sina värsta mardrömmar ut på pappret. Många andra rohingya-barn kämpar fortfarande med sina egna.

I början av oktober saknades fortfarande 45 procent av finansieringen för UNICEFs arbete bland rohingyerna. Medlen är livsviktiga för att bibehålla till exempel de barnvänliga platserna. ■

"Det känns hemskt när det krigas så att civilbefolkningen hamnar i korselden", säger UNICEFs månadsgivare Mikko Pengerkoski.

För att ingen ska bli lämnad ensam

Finlands UNICEF har 85 000 månadsgivare. Var och en har sin egen anledning att hjälpa. Mikko Pengerkoski kommer ännu ihåg tiden då det var krig i Finland.

TEXT EIJA WALLENIUS BILD JENNI RÄTTYÄ

– Skjuter, skjuter! ropade det lilla barnet panikslaget. Bomberna dånade utanför sjukhuset. Året var 1942 och Helsingfors stod i brand.

– Tyst, kommenderade sköterskorna.

I Finland pågick fortsättningskriget mot Sovjetunionen. Röda arméns plan hade åter dykt upp på himlen och de släppte ner bomber som förstörde, dödade och törnade till stadsbornas själar.

Barnet som låg i sängen på Kirurgiska sjukhuset på Kaserngatan var **Mikko Pengerkoski**. Nu, 77 år senare, berättar han sin historia per telefon.

Föräldrarna hade fört honom från Nurmijärvi till huvudstaden för att få vård för ett höftfel. Pengerkoski kommer ihåg att han lydde sköterskornas order och höll tyst.

– Det var spänd stämning på sjukhuset, det kommer jag ihåg. Och jag har en känsla av att jag fortfarande skulle känna igen sköterskorna om jag såg dem.

I något skede slog en bomb ner nära sjukhuset.

– Plötsligt blev det fruktansvärt ljusst. Jag kommer inte ihåg någon smäll. Det var bara ett hårt muller, beskriver Pengerkoski.

Pengerkoski resonerar att han inte blivit traumatiserad av bombningarna. Han skadades ju inte.

Men efter det har det knutit sig i hans hjärta vid tanken på att någon inte får hjälp. Därför har han understött UNICEF redan i ett par årtionden.

För att ingen ska bli lämnad ensam.

När Finland fick hjälp

Pengerkoskis barndoms Finland var fattigt, ett land som försörjde sig på jordbruk.

Fortsättningskriget hade föregåtts av vinterkriget och det var brist på allt. Maten ransonerades och man hittade på surrogatversioner som främst fyllde magen.

Vart tionde barn var undernärt. Den vanligaste dödsorsaken bland småbarn var diarré och tuberkulosen dödade utan att se till ålder.

Efter att krigen tagit slut var Finland ett av de första länder som fick hjälp av UNICEF. Bland annat mediciner, mjölkpulver och skor.

Ännu i slutet av 1940-talet fanns det cirka 20 000

barn i Finland som inte kunde gå i skola för att de saknade skor.

Men efter det har Finland blivit ett av världens förmögna länder och rollerna är ombytta.

Man blir lyckligare av att hjälpa

Anne Birgitta Pessi, professor vid Helsingfors universitet, säger att finländarna är ett hjälpsamt folk. Vi har stark tillit till varandra och en gedigen historia av solidaritet som kan ses till exempel i talkotraditionen.

Pessi har undersökt hur empati är sammankopplat med hälsa, kreativitet och trygghetskänsla.

– Det finns mycket forskningsdata om att hjälpsamma personer mår bättre och upplever en djupare

meningsfullhet i sina liv. De har också starkare sociala band, säger Pessi.

– Det är också ett tecken på empati att vi enligt mätningarna är glada skattebetalare. Vi är färdiga att bära vårt strå till stacken för att vårt samhälle ska vara rättvist.

Kanske det är anledningen till att allt fler stöder världens barn via UNICEF. Vi vill påverka strukturerna och stöda de mest utsatta även på annat håll.

Ett gemensamt talko inspirerade

Mikko Pengerkoski, som upplevt Helsingfors bombningar, blev med tiden väg- och byggmästare. Livet ledde honom att bosätta sig i Ylivieska. Tillsammans med sin fru fick han fyra barn och även sex barnbarn föddes.

För tjugo år sedan ordnades det ett UNICEF-talko i Ylivieska. Pengerkoski blev inspirerad att börja ge en gåva regelbundet varje månad till UNICEF.

Det känns viktigt att hjälpa andra.

– Man behöver bara följa med nyheterna för att få en känsla av att man borde göra något, motiverar Pengerkoski.

Han kommer att tänka på nationalskalden J.L. Runebergs ord i Fänrik Ståls sägner:

– Ty jag var med.

20 000 barn kunde inte gå i skola eftersom de saknade skor.

Fråga UNICEF

Hur jobbar UNICEF med att hejda klimatförändringen?

Att skydda barnen från effekterna av klimatförändringen är centralt i vårt arbete. Vi stöder staterna och samhällena i deras beredskapsarbete inför naturkatastrofer och hjälper barnen när en katastrof inträffar.

Vi utvecklar nya innovativa sätt att säkra tillgången till rent vatten när det blir vanligare med torka och översvämningar.

Vi främjar lösningar som grundar sig på förnybar energi. Vi utnyttjar till exempel solenergi i stor utsträckning. Vi använder solenergi bland annat i våra vattenpumpstationer, i vaccinernas kylförvaring och i skolornas och hälsocentralernas belysning.

Dessutom gör vi påverkansarbete för att staterna och företagen ska ta i beaktande hur klimatförändringen påverkar barnen och låta barnen få vara med och påverka i klimatärenden.

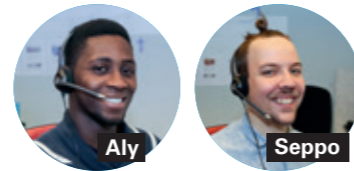
Klimatförändringen ökar antalet extrema väderfenomen och deras destruktiva kraft. På bilden syns en skolbuss som förstördes av orkanen Dorian på Bahamaöarna i september.

VÄLKOMMEN PÅ UPPKÖP TILL UNICEFS GÄVOBUTIK!

I UNICEFs gåvobutik hittar du ett brett sortiment av gåvor i olika prisklasser. Barn i kriser behöver just nu varma filtar, vacciner och skolmaterial.

uniceflahja.fi

Hej,

vi heter Aly och Seppo. Vi svarar gärna på alla era frågor.

"Jag samtalar gärna på olika språk", berättar Aly. Båda glädjer sig över att få göra ett arbete med mening.

Kundservice

09 584 501
information@unicef.fi
må-to 9-18 och fr 9-16

Du hittar oss även på de sociala medierna på namnet:

Suomen UNICEF

Gilla, följ oss och påverka tillsammans med oss!

unicef.fi

Författare Timo Parvela viftade med en barnbok i Sierra Leone

Att barnen får gå i skola och lära sig läsa är en hjärtesak för författaren Timo Parvela, eftersom läskunnigheten öppnar dörren till en bättre framtid

"Jag heter **Timo Parvela** och jag är författare", presenterar jag mig för trettio ögonpar, i ett klassrum som inrättats under ett träd. Ingen reaktion. "Vet ni vad en författare gör?" frågar jag medan osäkerheten smyger sig på. "Vad är det här?" säger jag till sist med bedjande röst medan jag viftar med barnboken i min hand. Ingen svarar, men hur skulle de kunna det.

Sierra Leone har varit med om orimligt mycket motgångar i sin närhistoria. Vid millennieskiftet förstörde det blodiga inbördeskriget den ekonomiska tillväxten som börjat så lovande i landet, år 2014 avbröt ebolaepidemin återhämningsprocessen efter inbördeskriget och år 2017 tvingade lerskred tiotusentals människor lämna sina hem. Det skulle vara för mycket för vilken nation som helst, för att inte tala om ett utvecklingsland som på många sätt är försvarslöst.

Det är början av september och vi har kommit för att bekanta oss med UNICEFs verksamhet i Sierra Leone. Vi kör längs gropiga smala stigar till byar som finns mitt i regnskogen och vi får träffa barn, ungdomar, byarnas förtroendepersoner samt UNICEFs personal.

Utmaningarnas vidd och deras fasta grepp om varandra får mig att kippa efter andan.

På kvällarna är det svårt att få sömn under myggnätet, när jag förgäves försöker analysera helheten, en helhet där varje utvecklingssteg föregås av ett enormt men: Flickornas utbildning är viktig, men först måste vi få stopp på barnäktenskapen. Barnen måste få gå i skola, men först borde det finnas tillräckligt med

behöriga lärare. Barndödligheten (över 10 procent bland barn under fem år) måste fås ner, men först måste man gräva brunnar, utbilda hälsovårdare och bygga toaletter. Läskunnigheten ligger till grund för all utveckling. Utan tillräcklig läskunnighet utexamineras inga ingenjörer, läkare eller lärare, som sedan kan bygga toaletter, vårda och lära.

Barnen borde alltså lära sig läsa, men vad sjutton ska de läsa om det inte finns barnlitteratur eller böcker i landet?

Ändå är hoppet den känsla som kvarstår efter min resa. Det förmedlas av människorna som visar oss vad man gjort med UNICEFs stöd; ett daghem, en grupp som sporrar till ickevåld, ett skyddshus för flickor och en bildkonstklubb vars alster vi får se.

Vi träffar storslagna personer, barn och vuxna, som bestämt sig för att inte ge upp inför svårigheterna.

Det är trösterikt att till sist inse att människornas liv förbättras mest av små praktiska saker och handlingar. Handtvätt vid daghemmets dörr, en vattentoilet mitt i djungeln eller en trälåda som innehåller allt som behövs för att kunna diagnostisera och behandla malaria. Detta är en skala som är lätt att förstå.

Kanske en dag, möjligtvis redan snart, när en författare eller lärare viftar med en bok framför en elevgrupp, säger någon: jo, jag läste redan den där.

TIMO PARVELA

Skribenten är känd bl. a. för sina böcker om Ella och Maukka och Väykkä. Parvela firar 30 år som författare tillsammans med UNICEF, eftersom FN:s konvention om barnets rättigheter också fyller 30 år.

**OBEROENDE AV VEMS SIDA
VÄRLDEN STÅR PÅ, ÄR VI
PÅ BARNENS SIDA.
ALLTID.**

Barnets rättigheter fyller 30 år.
För att de ska bli verklighet behövs vi vuxna.

Ett varmt tack för att du står på barnens sida. ♥
Delta i kampanjen: unicef.fi

unicef
för varje barn

Framtiden tillhör barnen.
Därför trycker vi tidningen på miljömärkt papper som kommer från ansvarsfullt skötta skogar.

Vi informerar effektivt.
En hempostad tidning kostar 44 cent.

Utgivare: Finlands UNICEF rf
Arbetsgrupp: Veera Videnius, Eija Wallenius, Kirsi Haru, Minna Suihkonen, Sanna Meriläinen
Layout: Ella Käyhkö
Tryckeri: Mailhouse Oy
Adresskälla: Finlands UNICEFs kundregister

© UNICEF/UN027728/Soulatman